

Usulca

– mustafa-ucan · 18 Ocak 2010

Sokakları sisler kaplamış,
Geceleri karanlıkların çığıkları,
Kulağıma geliyor usulca...
Ölümün sessizliğinde bir arayış selinde,
umutlarımla seni aradım usulca...
baharı beklediğimden değil haykırışım,
kalbimi ürperten senin yokluğun,
yolsuzluğun buhranlaştığı topraklarda,
seni aradım usulca...
dağların sızlandığı bulutların ağladığı,
seher vakitlerinin titreyişinde,
seni aradım usulca...
kalbimin içindeki özlemde,
beynimi kurcalayan düşüncelerde,
hayallerimin kaybolduğu ufuklarda,
deryalarda aranan adalarda,
çöllerde ki seraplarda,
seni aradım usulca...
Yaratıklardaki sır ve hikmetlerde,
yağmurun toprağa düşmesiyle,
üşüyen tomurcuklarda,
bir dirilişin sembolünde,
seni aradım usulca...
Kanaatin zenginleştiği,
bolluğun kitlediği,
sabır taşıyan yüreklerde,
seni aradım usulca...
Çocuğu elinden alınmış
ızdıraplı annelerde,
bir mazlumun gözyaşında,
seni aradım usulca...

seninle hicreti yaşamadım,
aynı sınırdaki hendek kazımadım,
sensizlikte seni aradım usulca...

sana yapılan hakaretlerde,
seni eleştiren zihinlere,
Allahu ekber dedim usulca...
Seni ancak kitaplarda tanıdım,
İslam'ın kaynağında kabul ettim,
Her salavatta seni aradım usulca...
Liderlerde senin adaletini göremedim,
Topluluklarda bir hoşgörünü hissedemedim,
Tebessümlerde seni aradım usulca...
Çağımızda yürüyen önderlerde,
Yeryüzüne gelen hazinelerde,
Emin insanlarda seni aradım usulca...
Seni hep özledim
Doğduğumdan bu yana
Kendi ismimde hep seni aradım,
Ey Râsul (S.A.V.) usulca...